Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 610/2013**

av den 26 juni 2013

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), Schengenavtalets tillämpningskonvention, rådets förordningar (EG) nr 1683/95 och (EG) nr 539/2001 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008 och (EG) nr 810/2009

(EUT L 182, 29.6.2013, s. 1)

Rättad genom:

►C1 Rättelse, EUT L 225, 30.7.2014, s. 91 (610/2013)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 610/2013

av den 26 juni 2013

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), Schengenavtalets tillämpningskonvention, rådets förordningar (EG) nr 1683/95 och (EG) nr 539/2001 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008 och (EG) nr 810/2009

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Unionens politik när det gäller de yttre gränserna syftar till en integrerad förvaltning för att säkerställa en enhetlig kontroll och övervakning på hög nivå, vilket är en förutsättning för den fria rörligheten för personer inom unionen och ett grundläggande inslag i ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Därför bör det fastställas gemensamma bestämmelser om vilka standarder och förfaranden som ska gälla för kontrollen av de yttre gränserna, med hänsyn till det specifika och oproportionellt hårda tryck som vissa medlemsstater utsätts för vid sina yttre gränser. Bestämmelserna bör styras av principen om solidaritet mellan medlemsstaterna.

(2) Den fria rörligheten för personer inom Schengenområdet är en av de främsta landvinningarna i den europeiska integrationen. Den fria rörligheten är en grundläggande rättighet och villkoren för utövandet av denna rättighet anges i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier ([2]).

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 juni 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 juni 2013.

([2]) EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

▼B

(3) Avskaffandet av kontrollerna vid de inre gränserna förutsätter att medlemsstaterna har fullständigt förtroende för varandras förmåga att till fullo genomföra de kompletterande åtgärder som behövs för att dessa kontroller ska kunna slopas.

(4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) ([1]) trädde i kraft den 13 oktober 2006.

(5) Flera års praktisk tillämpning har lett till ett behov av att införa ett antal ändringar på grundval av medlemsstaternas och kommissionens praktiska erfarenheter vid tillämpningen av förordning (EG) nr 562/2006, av resultaten av utvärderingen av Schengensamarbetet, av rapporter och förslag som framförts av medlemsstaterna och av utvecklingen inom unionens primärrätt och sekundärrätt samt ett behov av att förtydliga och bättre kartlägga kritiska tekniska problem.

(6) Kommissionens rapport av den 21 september 2009 om tillämpningen av bestämmelserna om stämpling av tredjelandsmedborgares resehandlingar i enlighet med artiklarna 10 och 11 i förordning (EG) nr 562/2006, samt kommissionens rapport av den 13 oktober 2010 om tillämpningen av kapitel III (inre gränser) i förordning (EG) nr 562/2006, innehåller konkreta förslag till tekniska ändringar av förordning (EG) nr 562/2006.

(7) Det är nödvändigt att införa vissa ändringar i förordning (EG) nr 562/2006 till följd av nyligen antagna lagstiftningsakter i unionen, i synnerhet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) ([2]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ([3]).

(8) Likaledes bör vissa bestämmelser i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ([4]) (nedan kallad *Schengenavtalets tillämpningskonvention*) ändras så att de återspeglar förändringar i förordning (EG) nr 562/2006 och det aktuella juridiska läget.

(9) Till följd av mål C-241/05, Nicolae Bot mot Préfet du Val-de-Marne ([5]), finns det ett behov av att ändra bestämmelserna om hur den tillåtna längden på korttidsvistelser inom unionen beräknas. Tydliga, lättfattliga och harmoniserade bestämmelser i samtliga rättsakter som avser denna fråga skulle gagna såväl resenärer

([1]) EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.
([2]) EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.
([3]) EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.
([4]) EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.
([5]) REG 2006 I-9627.

▼B

som gräns- och viseringsmyndigheter. Förordning (EG) nr 562/2006 och Schengenavtalets tillämpningskonvention, rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar ([1]) och rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav ([2]), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) ([3]) och förordning (EG) nr 810/2009 bör därför ändras i enlighet därmed.

(10) Genom antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1168/2011 av den 25 oktober 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser ([4]) (Frontex) (nedan kallad *byrån*) förbättras den integrerade förvaltningen av de yttre gränserna, och byråns roll utökas ytterligare i linje med unionens mål att utveckla en politik för ett successivt införande av konceptet integrerad gränsförvaltning.

(11) I syfte att anpassa bestämmelserna i förordning (EG) nr 562/2006 till EUF-fördraget, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på antagandet av ytterligare åtgärder som styr övervakningen samt ändringar av bilagorna till förordning (EG) nr 562/2006. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(12) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att genomföra tekniska ändringar av befintliga regler i förordning (EG) nr 562/2006 och Schengenavtalets tillämpningskonvention, samt förordningarna (EG) nr 1683/95, (EG) nr 539/2001, (EG) nr 767/2008 och (EG) nr 810/2009, endast kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

([1]) EGT L 164, 14.7.1995, s. 1.
([2]) EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.
([3]) EUT L 218, 13.8.2008, s. 60.
([4]) EUT L 304, 22.11.2011, s. 1.

▼B

(13) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([1]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet ([2]).

(14) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ([3]) som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ([4]).

(15) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ([5]) som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ([6]).

(16) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.

(17) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ([7]). Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.

([1]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.
([2]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.
([3]) EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.
([4]) EUT L 53, 27.2.2008, s. 1.
([5]) EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.
([6]) EUT L 160, 18.6.2011, s. 19.
([7]) EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

▼B

(18) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ([1]). Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EG) nr 562/2006

Förordning (EG) nr 562/2006 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 c ska ersättas med följande:

”c) medlemsstaternas kust-, flod- och insjöhamnar för reguljära inre färjeförbindelser.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. reguljära inre färjeförbindelser: alla färjeförbindelser där fartyg går i trafik mellan samma två eller flera hamnar på medlemsstaternas territorium, utan anlöpning av hamnar utanför detta territorium, där förbindelserna utgör transport av personer och fordon enligt en offentliggjord tidtabell.”

c) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”5. personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten:”.

ii) I led a ska hänvisningen ”artikel 17.1” ersättas med hänvisningen ”artikel 20.1”.

iii) I led b ska ordet ”gemenskapen” ersättas med ordet ”unionen”.

d) I punkt 6 ska hänvisningen ”artikel 17.1” ersättas med hänvisningen ”artikel 20.1”.

e) Följande punkt ska införas:

”8a gemensamt gränsövergångsställe: ett gränsövergångsställe som är beläget antingen på en medlemsstats eller på ett tredjelands territorium och vid vilket gränskontrolltjänstemän från medlemsstaterna och gränskontrolltjänstemän från tredjeländer efter varandra utför utrese- och inresekontroller i enlighet med sin nationella rätt och inom ramen för ett bilateralt avtal.”.

([1]) EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

▼B

f) Punkt 15 ska ersättas med följande:

”15. *uppehållstillstånd:*

a) alla uppehållstillstånd som utfärdats av medlemsstaterna med den enhetliga utformning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (*) och uppehållskort utfärdade enligt direktiv 2004/38/EG,

b) alla övriga handlingar som utfärdas av en medlemsstat till tredjelandsmedborgare och som ger tillstånd till vistelse på dess territorium under förutsättning att handlingarna har anmälts och offentliggjorts enligt artikel 34 med undantag av

i) tillfälliga tillstånd som utfärdas i avvaktan på prövningen av en första ansökan om uppehållstillstånd enligt vad som avses i led a eller en asylansökan och

ii) viseringar som utfärdats av medlemsstaterna med den enhetliga utformning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (**)

(*) EGT L 157, 15.6.2002, s. 1.
(**) EGT L 164, 14.7.1995, s. 1.”.

g) Följande punkt ska införas:

”18a. arbetstagare som utför offshorearbete: en person som arbetar på en havsbaserad anläggning som är belägen i medlemsstaternas territorialvatten eller i ett område som omfattas av medlemsstaternas exklusiva ekonomiska utnyttjande av havet enligt internationell sjörätt, och som regelbundet återvänder sjövägen eller luftvägen till medlemsstaternas territorium”.

2. Artikel 3 a ska ersättas med följande:

”a) rättigheterna för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten,”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 3a

Grundläggande rättigheter

Vid tillämpningen av denna förordning ska medlemsstaterna handla i full överensstämmelse med relevant unionsrätt, däribland Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan om de grundläggande rättigheterna*), relevant folkrätt, däribland konventionen angående flyktingars rättsliga ställning, som ingicks i Genève den 28 juli 1951 (nedan kallad *Genèvekonventionen*), de skyldigheter som följer av tillträde till internationellt skydd, särskilt principen om *non-refoulement*, och de grundläggande rättigheterna. I enlighet med de allmänna principerna i unionsrätten ska beslut som fattas enligt denna förordning antas var för sig.”

▼B

4. Artikel 4.2 ska ersättas med följande:

”2. Trots vad som sägs i punkt 1 får följande undantag göras från skyldigheten att passera de yttre gränserna endast vid gränsövergångsställena och under de fastställda öppethållandetiderna:

a) För personer eller grupper av personer, när det föreligger särskilda behov av att stundtals passera de yttre gränserna utanför gränsövergångsställena eller utanför de fastställda öppethållandetiderna, under förutsättning att de innehar de tillstånd som krävs enligt nationell rätt och det inte strider mot medlemsstaternas allmänna ordning eller inre säkerhet. Medlemsstaterna får fastställa särskilda arrangemang i bilaterala avtal. Allmänna undantag som fastställs i nationell rätt eller bilaterala avtal ska meddelas kommissionen i enlighet med artikel 34.

b) För personer eller grupper av personer vid en oförutsedd nödsituation.

c) I enlighet med de specifika bestämmelser som anges i artiklarna 18 och 19 jämförda med bilagorna VI och VII.”

5. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”1. För planerade vistelser på medlemsstaternas territorium som inte varar mer än 90 dagar under en period på 180 dagar, vilket innebär att den period på 180 dagar som föregår varje dag av vistelsen ska beaktas, ska följande villkor gälla för inresa för tredjelandsmedborgare:”

ii) Led a ska ersättas med följande:

”a) De är innehavare av en giltig resehandling som ger innehavaren rätt att passera gränsen och som uppfyller följande krav:

i) Den ska vara giltig i minst tre månader efter planerat datum för utresan från medlemsstaternas territorium. I berättigade brådskande fall får undantag göras från detta krav.

ii) Den ska ha utfärdats under den föregående tioårsperioden.”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. Vid tillämpningen av punkt 1 ska inresedagen anses som den första dagen av vistelsen på medlemsstaternas territorium och utresedagen anses vara den sista dagen av vistelsen inom medlemsstaternas territorium. Godkända vistelseperioder enligt ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse ska inte tas med vid beräkningen av vistelsens längd på medlemsstaternas territorium.”

▼B

c) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Tredjelandsmedborgare som inte uppfyller alla villkor i punkt 1 men som innehar uppehållstillstånd eller visering för längre vistelse ska tillåtas inresa till de övriga medlemsstaternas territorium i transiteringssyfte, så att de kan nå den medlemsstats territorium som har utfärdat uppehållstillståndet eller viseringen för längre vistelse, såvida inte deras namn finns upptagna på den nationella spärrlistan i den medlemsstat vars yttre gränser de avser att passera och registreringen åtföljs av instruktioner om att neka inresa eller transitresa.”

ii) I led b ska första och andra styckena ersättas med följande:

”b) Tredjelandsmedborgare som uppfyller villkoren i punkt 1, förutom led b, och som infinner sig vid gränsen får beviljas inresa till medlemsstaternas territorium, om en visering utfärdas vid gränsen i enlighet med artiklarna 35 och 36 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (*)

Medlemsstaterna ska sammanställa statistik om viseringar som utfärdats vid gränserna enligt artikel 46 i förordning (EG) nr 810/2009 och bilaga XII till den förordningen.

_____

(*) EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.”.

6. I artikel 6.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Gränskontrolltjänstemän ska vid sin tjänsteutövning fullt ut respektera mänsklig värdighet, särskilt i fall som rör utsatta personer.”

7. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska andra, tredje och fjärde styckena ersättas med följande:

”Den minimikontroll som avses i första stycket ska vara regel för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten.

Vid minimikontroller av personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten får dock gränskontrolltjänstemän göra icke-systematiska sökningar i nationella och europeiska databaser för att säkerställa att sådana personer inte utgör ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot den inre säkerheten, allmän ordning, medlemsstaternas internationella förbindelser eller ett hot mot folkhälsan.

Resultatet av sådana sökningar får inte äventyra rätten för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten att resa in på den berörda medlemsstatens territorium i enlighet med direktiv 2004/38/EG.”

▼B

b) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket ska tredjelandsmedborgare som genomgår en noggrann fördjupad kontroll få skriftlig information på ett språk de förstår eller rimligtvis kan förväntas förstå eller på något annat verkningsfullt sätt, om ändamålet med och förfarandet för en sådan kontroll.”

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Kontroller av en person som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten ska genomföras i enlighet med direktiv 2004/38/EG.”

d) Följande punkt ska läggas till:

”8. Vid tillämpning av artikel 4.2 a eller 4.2 b får medlemsstaterna också göra undantag från reglerna i den här artikeln.”

8. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. a) Personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten får använda de köer som markeras med skylten i del A (’EU, EES, CH’) i bilaga III. De får även använda de köer som markeras med skylten i del B1 (’visum krävs ej’) och del B2 (’samtliga pass’) i bilaga III.

Tredjelandsmedborgare som inte är skyldiga att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser enligt förordning (EG) nr 539/2001 och tredjelandsmedborgare som innehar giltigt uppehållstillstånd eller visering för längre vistelse får använda de köer som markeras med skylten i del B1 (’visum krävs ej’) i bilaga III till den här förordningen. De får även använda de köer som markeras med skylten i del B2 (’samtliga pass’) i bilaga III till den här förordningen.

b) Alla övriga personer ska använda de köer som markeras med skylten i del B2 (’samtliga pass’) i bilaga III.

Beteckningarna på de skyltar som avses i leden a och b får visas på det eller de språk som varje medlemsstat anser lämpligt.

Bestämmelsen om separata köer som markeras med skylten i del B1 (’visum krävs ej’) i bilaga III är inte obligatorisk. Medlemsstaterna får själva, på grundval av praktiska behov, avgöra om de ska använda sig av detta alternativ och vid vilka gränsövergångsställen.”

b) Punkt 5 ska utgå.

▼B

9. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande: ”Stämpling av resehandlingar”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Inrese- och utresestämpel ska påföras resehandlingar för tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG, men som inte uppvisar det uppehållskort som anges i det direktivet.

Inrese- och utresestämpel ska påföras resehandlingar för tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten, men som inte uppvisar det uppehållskort som anges i direktiv 2004/38/EG.”

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska följande led läggas till:

”f) resehandlingar för personal på internationella passagerar- och godståg,

g) resehandlingar för tredjelandsmedborgare som uppvisar ett uppehållskort som anges i direktiv 2004/38/EG.”

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”På begäran av en tredjelandsmedborgare får inrese- eller utresestämpel undantagsvis slopas, om en sådan stämpel riskerar att vålla den personen allvarliga problem. I sådana fall ska inresa eller utresa registreras på ett separat blad med den personens namn och passnummer. Detta blad ska överlämnas till tredjelandsmedborgaren. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får föra statistik över sådana undantagsfall och förmedla denna statistik till kommissionen.”

10. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Om det antagande som avses i punkt 1 inte vederläggs får tredjelandsmedborgaren återsändas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (*) och med nationell rätt som respekterar det direktivet.

(*) EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. Om utresestämpel saknas ska de tillämpliga bestämmelserna i punkterna 1 och 2 gälla med nödvändiga ändringar.”

▼B

11. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Det huvudsakliga syftet med gränsövervakningen är att förhindra obehörig gränspassage, att bekämpa gränsöverskridande brottslighet och att vidta åtgärder mot personer som har passerat gränsen på olagligt sätt. En person som har passerat en gräns på olagligt sätt och som inte har rätt att vistas på den berörda medlemsstatens territorium ska gripas och bli föremål för förfaranden som respekterar direktiv 2008/115/EG”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 33 med avseende på ytterligare åtgärder som styr övervakning.”

12. Artikel 13.5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska samla in statistik om antalet personer som nekats inresa, skälen för nekad inresa, nationaliteten på de personer som nekats inresa och vid vilken typ av gräns (land, luft eller sjö) som de nekats inresa och årligen överlämna den till kommissionen (Eurostat) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd. (*)

_____

(*) EUT L 199, 31.7.2007, s. 23.”

13. I artikel 15.1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska se till att gränskontrolltjänstemännen är specialiserade och vederbörligen utbildade tjänstemän, med beaktande av en gemensam grundplan för gränskontrolltjänstemän som inrättats och utvecklats av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004. Utbildningsgrundplanen ska omfatta särskild utbildning för att upptäcka och hantera situationer som rör utsatta personer, exempelvis underåriga utan medföljande vuxen och offer för människohandel. Medlemsstaterna ska med stöd av byrån uppmuntra gränskontrolltjänstemän att lära sig de språk som de behöver för att utföra sina arbetsuppgifter.”

14. I artikel 18 ska andra stycket ersättas med följande:

”Dessa särskilda bestämmelser får innehålla undantag från artiklarna 4 och 5 samt 7–13.”

15. Artikel 19.1 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska följande led ska läggas till:

”g) Räddningstjänst, polis och brandkår samt gränskontrolltjänstemän.

h) Arbetstagare som utför offshorearbete.”

▼B

b) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Dessa särskilda bestämmelser får innehålla undantag från artiklarna 4 och 5 samt 7–13.”

16. Artikel 21 d ska ersättas med följande:

”d) Möjligheten för en medlemsstat att i sin nationella rätt föreskriva en skyldighet för tredjelandsmedborgare att anmäla sin närvaro på dess territorium i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 i Schengenkonventionen.”

17. Artikel 32 ska ersättas med följande:

”Artikel 32

Ändringar av bilagorna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 33 med avseende på ändringar av bilagorna III, IV och VIII.”

18. Artikel 33 ska ersättas med följande:

”Artikel 33

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 12.5 och 32 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 19 juli 2013.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 12.5 och 32 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 12.5 och 32 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

▼B

19. Artikel 34.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) förteckningen över uppehållstillstånd, med åtskillnad mellan dem som omfattas av artikel 2.15 a och dem som omfattas av artikel 2.15 b och med en mall för de tillstånd som omfattas av artikel 2.15 b; uppehållskort som utfärdats I enlighet med direktiv 2004/38/EG ska särskilt markeras som sådana och en mall ska tillhandahållas för de uppehållskort som inte har utfärdats i enlighet med det enhetliga format som fastställs i förordning (EG) nr 1030/2002,”

b) Följande led ska läggas till:

”ea) de undantag från reglerna om passage över de yttre gränserna som avses i artikel 4.2 a,

eb) den statistik som avses i artikel 10.3.”

20. I artikel 37 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska meddela kommissionen sina nationella bestämmelser rörande artikel 21 c och 21 d, de påföljder som avses i artikel 4.3 och de bilaterala avtal som är tillåtna enligt denna förordning. Senare ändringar av dessa bestämmelser ska meddelas inom fem arbetsdagar.”

▼C1

21. Bilagorna III–VIII till förordning (EG) nr 562/2006 ska ändras i enlighet med bilaga I till den här förordningen.

▼B

Artikel 2

Ändringar av Schengenavtalets tillämpningskonvention

Schengenavtalets tillämpningskonvention ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 18.1 ska orden ”tre månader” ersättas med orden ”90 dagar”.

2. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska orden ”tre månader under en tidsperiod av sex månader räknat från första inresedag” ersättas med orden ”90 dagar under en 180-dagarsperiod”.

b) I punkt 2 ska orden ”tre månader” ersättas med orden ”90 dagar”.

3. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska orden ”tre månader under en sexmånadersperiod” ersättas med orden ”90 dagar under en 180-dagarsperiod”.

b) Punkt 3 ska utgå.

▼B

4. Artikel 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 22

Utlänningar som inrest på föreskrivet sätt till någon av de avtalsslutande parternas territorium får göras skyldiga att, enligt de av varje avtalsslutande part fastställda villkoren, anmäla sig hos de behöriga myndigheterna hos den avtalsslutande part till vars territorium de reser in. Denna anmälan ska ske, allt efter vad varje avtalsslutande part finner lämpligt, antingen vid inresan eller inom en tidsfrist på tre arbetsdagar räknat från inresedag på den berörda partens territorium.”

5. Artikel 136 ska utgå.

Artikel 3

Ändring av förordning (EG) nr 1683/95

Artikel 5 i förordning (EG) nr 1683/95 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

I denna förordning avses med visering en visering enligt definitionen i artikel 2.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (*).

(*) EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.”

Artikel 4

Ändring av förordning (EG) nr 539/2001

Förordning (EG) nr 539/2001 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.2 ska första stycket ersättas med följande:

”Medborgare i de tredjeländer som anges i förteckningen i bilaga II ska vara undantagna från det krav som anges i punkt 1 när det gäller vistelser som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod”.

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

I denna förordning avses med visering en visering enligt definitionen i artikel 2.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (*).

(*) EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.”.

▼B

Artikel 5

Ändring av förordning (EG) nr 767/2008

I artikel 12.2 a i förordning (EG) nr 767/2008 ska led iv ersättas med följande:

”iv) har redan vistats 90 dagar under den innevarande 180-dagarsperioden på medlemsstaternas territorium på grundval av en enhetlig visering eller en visering med territoriellt begränsad giltighet,”

Artikel 6

Ändringar av förordning (EG) nr 810/2009

Förordning (EG) nr 810/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 ska ersättas med följande:

”1. Genom denna förordning inrättas förfaranden och villkor för utfärdande av viseringar för transitering genom medlemsstaternas territorium eller för planerade vistelser på medlemsstaternas territorium som inte varar längre än 90 dagar under en 180-dagarsperiod.”

2. Artikel 2.2 a ska ersättas med följande:

”a) transitering genom eller en planerad vistelse inom medlemsstaternas territorium som inte varar mer än 90 dagar under en 180-dagarsperiod,”

3. Artikel 25.1 b ska ersättas med följande:

”b) det av skäl som konsulatet finner befogade utfärdas en ny visering för en vistelse som ska äga rum inom samma 180-dagarsperiod till en sökande som inom denna 180-dagarsperiod redan har använt en enhetlig visering eller en visering med territoriellt begränsad giltighet som medger en vistelse på 90 dagar”.

4. I artikel 32.1 a ska led iv ersättas med följande:

”iv) redan har tillbringat 90 dagar av den innevarande 180-dagarsperioden på medlemsstaternas territorium på grundval av en enhetlig visering eller en visering med territoriellt begränsad giltighet,”

5. Bilagorna VI, VII och XI till förordning (EG) nr 810/2009 ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 7

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 19 juli 2013.

Artiklarna 1.5 a i, 1.5 b, 2.1, 2.2, 2.3 a, 3, 4, 5 och 6 och punkt 3 i bilaga I samt bilaga II ska tillämpas från och med den 18 oktober 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

▼B

BILAGA I

Bilagorna till förordning (EG) nr 562/2006 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga III ska ändras på följande sätt:

a) Del B ska ersättas med följande:

”DEL B1: ’Visum krävs ej’

DEL B2: ’samtliga pass’.

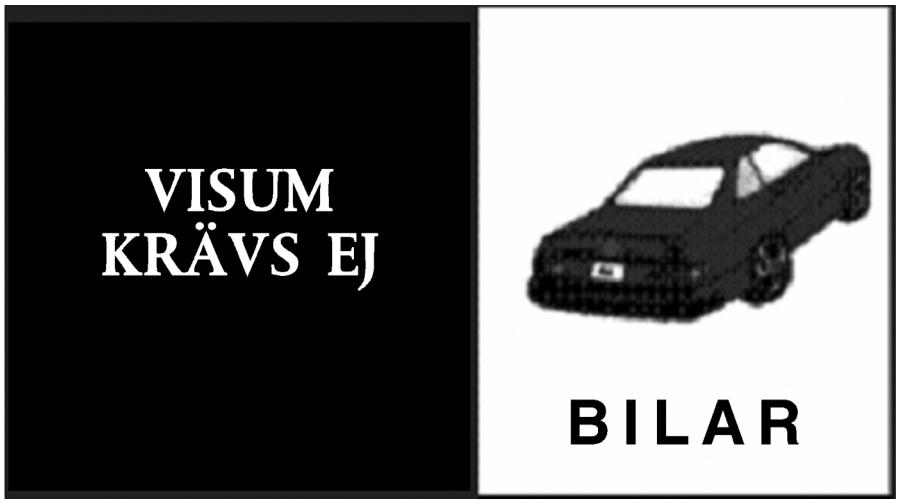

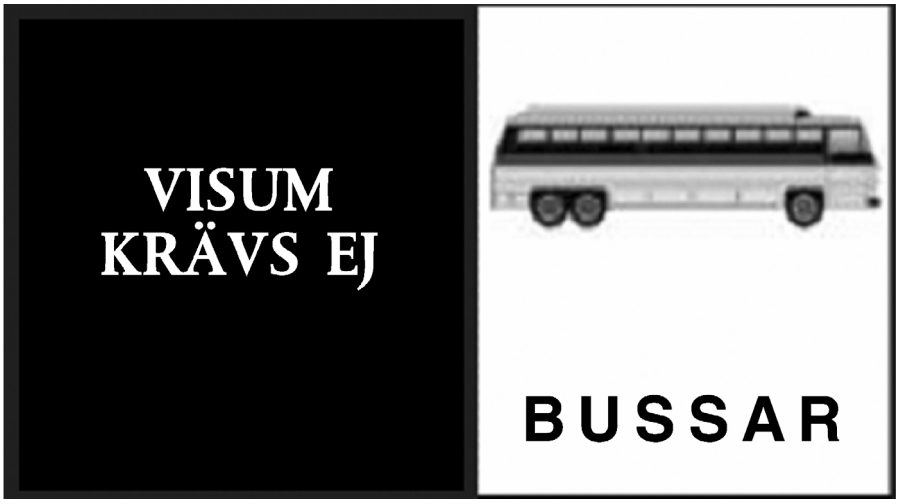
”.

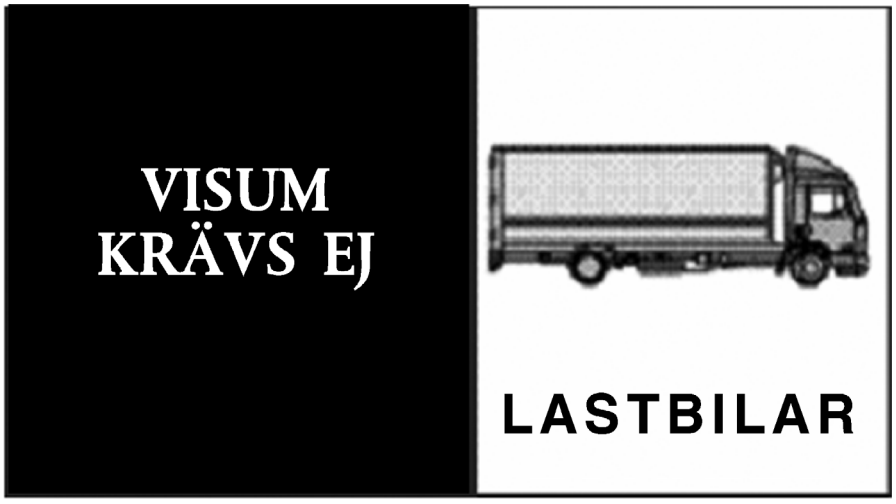
▼B

b) I del C ska följande skyltar införas mellan skyltarna ”EU, EES, CH” och skyltarna ”SAMTLIGA PASS”.

”

”.

▼B

2. I punkt 3 i bilaga IV ska första stycket ersättas med följande:

”3. När tredjelandsmedborgare som är underkastade viseringsskyldighet reser in och ut ska stämpeln i regel sättas på den sida som är motsatt den på vilken viseringen sitter.”

3. I bilaga V, del B, ska ruta F i ”Standardformulär för nekad inresa vid gränsen” ersättas med följande:

”☐ (F) Har redan i 90 dagar under den föregående 180-dagarspersioden uppehållit sig på Europeiska unionens medlemsstaters territorium.”

4. Bilaga VI ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) I punkt 1.1 ska följande punkt läggas till:

”1.1.4 Gemensamma gränsövergångsställen

1.1.4.1 Medlemsstaterna får ingå eller behålla bilaterala avtal med angränsande tredjeländer om inrättande av gemensamma gränsövergångsställen vid vilka medlemsstatens gränskontrolltjänstemän och tredjelandets gränskontrolltjänstemän efter varandra utför utrese- och inresekontroller i enlighet med sin nationella rätt på den andra partens territorium. Gemensamma gränsövergångsställen får vara belägna antingen på en medlemsstats territorium eller på ett tredjelands territorium.

1.1.4.2 Gemensamma gränsövergångsställen belägna på en medlemsstats territorium: Bilaterala avtal genom vilka det inrättas gemensamma gränsövergångsställen som är belägna på en medlemsstats territorium ska innehålla ett tillstånd för gränskontrolltjänstemän från tredjeland att utföra sina arbetsuppgifter i medlemsstaten, under iakttagande av följande principer:

a) Internationellt skydd: En tredjelandsmedborgare som ansöker om internationellt skydd på en medlemsstats territorium ska ges tillgång till medlemsstatens relevanta förfaranden i enlighet med unionens regelverk för asyl.

b) Gripande eller beslag: Om gränskontrolltjänstemän från tredjeland får vetskap om omständigheter som berättigar gripande eller omhändertagande av en person eller beslagtagande av egendom, ska de informera medlemsstatens myndigheter om dessa omständigheter, och medlemsstatens myndigheter ska säkerställa att en lämplig uppföljning görs enligt nationell rätt, unionsrätt och internationell rätt, oberoende av den berörda personens nationalitet.

c) Personer som enligt unionslagstiftningen åtnjuter fri rörlighet när de reser in på unionens territorium: Gränskontrolltjänstemän från tredjeländer ska inte hindra personer som enligt unionslagstiftningen åtnjuter fri rörlighet att resa in på unionens territorium. Om det finns skäl som berättigar att utresa hindras från det berörda tredjelandet, ska gränskontrolltjänstemän från tredjelandet informera medlemsstatens myndigheter om dessa skäl och medlemsstatens myndigheter ska säkerställa att en lämplig uppföljning görs enligt nationell, rätt unionsrätt och internationell rätt.

▼B

1.1.4.3 Gemensamma gränsövergångsställen belägna på ett tredjelands territorium: Bilaterala avtal genom vilka det inrättas gemensamma gränsövergångsställen som är belägna på ett tredjelands territorium ska innehålla ett tillstånd för gränskontrolltjänstemän från medlemsstaten att utföra sina arbetsuppgifter i tredjelandet. Vid tillämpning av denna förordning ska kontroller som genomförs av gränskontrolltjänstemän från medlemsstaten vid ett gemensamt gränsövergångsställe på ett tredjelands territorium anses äga rum på den berörda medlemsstatens territorium. Gränskontrolltjänstemän från medlemsstaten ska utföra sina arbetsuppgifter i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 562/2006 under iakttagande av följande principer:

a) Internationellt skydd: En tredjelandsmedborgare som har passerat en utresekontroll som genomförs av gränskontrolltjänstemän från ett tredjeland och som därefter ansöker om internationellt skydd hos gränskontrolltjänstemän från medlemsstaten som befinner sig i tredjelandet ska ges tillgång till medlemsstatens relevanta förfaranden i enlighet med unionens regelverk för asyl. Myndigheterna i tredjelandet ska godkänna att den berörda personen flyttas till medlemsstatens territorium.

b) Gripande eller beslag: Om gränskontrolltjänstemän från medlemsstaterna får vetskap om omständigheter som berättigar gripande eller omhändertagande av en person eller beslagtagande av egendom, ska de handla i enlighet med nationell rätt, unionsrätt och internationell rätt. Myndigheterna i tredjelandet ska godkänna att den berörda personen eller det berörda föremålet flyttas till medlemsstatens territorium.

c) Åtkomst till it-system: Gränskontrolltjänstemän från medlemsstaten ska kunna använda informationssystem för behandling av personuppgifter i enlighet med artikel 7. Medlemsstaterna ska tillåtas att fastställa de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som krävs enligt unionsrätten för att skydda personuppgifter mot oavsiktlig eller olaglig förstöring eller oavsiktlig förlust, ändring och obehörig åtkomst eller röjande utan tillstånd, inbegripet åtkomst för tredjelands myndigheter.

1.1.4.4 Den berörda medlemsstaten ska, innan den ingår eller ändrar bilaterala avtal om gemensamma gränsövergångsställen med angränsande tredjeländer, rådfråga kommissionen om huruvida avtalet är förenligt med unionsrätten. Befintliga bilaterala avtal ska meddelas kommissionen senast den 20 januari 2014.

Om kommissionen anser att avtalet är oförenligt med unionsrätten ska den underrätta den berörda medlemsstaten. Medlemsstaten ska vidta alla lämpliga åtgärder för att inom rimlig tid ändra avtalet så att det blir förenligt med unionsrätten.”

ii) I punkt 1.2 ska punkterna 1.2.1 och 1.2.2 ersättas med följande:

”1.2.1 Både tågpassagerare och tågpersonal ska kontrolleras på tåg som passerar yttre gränser, även på godståg och tomma tåg. Medlemsstaterna får ingå bilaterala eller multilaterala avtal om hur sådana kontroller ska genomföras, under iakttagande av de principer som anges i punkt 1.1.4. Dessa kontroller ska utföras på något av följande sätt:

▼B

— På den första station som tåget anländer till eller den sista station som det avgår från på en medlemsstats territorium.

— Ombord på tåget, under transitresa mellan den sista station som det avgår från i ett tredjeland och den första station som tåget anländer till på en medlemsstats territorium eller omvänt.

— På den sista station som tåget avgår från eller den första station som tåget anländer till på ett tredjelands territorium.

1.2.2 För att underlätta persontrafiken med höghastighetståg får de medlemsstater genom vilka dessa tåg från tredjeländer färdas, I samförstånd med de berörda tredjeländerna, också besluta, under iakttagande av de principer som anges i punkt 1.1.4, att inresekontroller av passagerare i tåg från tredjeländer ska utföras på något av följande sätt:

— På de stationer i ett tredjeland där personer stiger ombord.

— På de stationer inom medlemsstaternas territorium där personer stiger av.

— Ombord på tåget under transitresa mellan stationerna på ett tredjelands territorium och stationerna på medlemsstaternas territorium, under förutsättning att personerna stannar ombord på tåget.”

b) Punkt 3.1 ska ersättas med följande:

”3.1 *Allmänna kontrollförfaranden för sjötrafik*

3.1.1 Kontroller av fartyg ska utföras i ankomst- eller avresehamnen eller på en därför avsedd plats i omedelbar närhet av fartyget eller ombord på fartyget på territorialvatten såsom de definieras i Förenta nationernas havsrättskonvention. Medlemsstaterna får ingå avtal enligt vilka kontroller också får utföras under resan eller på ett tredjelands territorium vid fartygets ankomst eller avresa, under iakttagande av de principer som anges i punkt 1.1.4.

3.1.2 Befälhavaren, skeppsklareraren eller en annan person som bemyndigats av befälhavaren eller godkänts på ett sätt som är godtagbart för den berörda offentliga myndigheten (i båda fallen nedan kallade *befälhavaren*) ska upprätta en förteckning över besättningen och eventuella passagerare som innehåller den information som krävs i formulären 5 (besättningsförteckning) och 6 (passagerarförteckning) i konventionen om förenkling av formaliteterna I internationell sjöfart (FAL-konventionen) samt, i tillämpliga fall, viserings- eller uppehållstillståndsnumren

— senast 24 timmar före ankomst till hamnen, eller

— senast när fartyget lämnar föregående hamn, om sjöresan kommer att vara mindre än 24 timmar, eller

— så snart som dessa uppgifter är tillgängliga, om anlöpshamnen inte är känd eller om den ändras under resan.

Befälhavaren ska ge in förteckningen eller förteckningarna till gränskontrolltjänstemännen eller, om så fastställs i nationell rätt, andra relevanta myndigheter som utan dröjsmål ska vidarebefordra dem till gränskontrolltjänstemännen.

▼B

3.1.3 Ett mottagandebevis (undertecknad kopia av förteckningen eller förteckningarna eller ett elektroniskt mottagandebevis) ska av gränskontrolltjänstemännen eller de myndigheter som avses i punkt 3.1.2 lämnas till befälhavaren, som på begäran ska visa upp det när fartyget är i hamn.

3.1.4 Befälhavaren ska utan dröjsmål meddela den behöriga myndigheten varje förändring i besättningens sammansättning eller antalet passagerare.

Befälhavaren ska dessutom utan dröjsmål, och inom den tidsfrist som fastställs i punkt 3.1.2, anmäla till behöriga myndigheter om det finns fripassagerare ombord. Befälhavaren ska dock fortsätta att vara ansvarig för fripassagerarna.

Genom undantag från artiklarna 4 och 7 ska inga systematiska gränskontroller utföras på personer som vistas ombord. Gränskontrolltjänstemän ska emellertid utföra en genomsökning av fartyget och kontroller av de personer som vistas ombord endast när detta är berättigat av en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring.

3.1.5 Befälhavaren ska i god tid och i enlighet med de bestämmelser som gäller i den berörda hamnen anmäla fartygets avresa till den behöriga myndigheten.”

c) Punkt 3.2 ska ändras på följande sätt:

i) Punkt 3.2.1 ska ersättas med följande:

”3.2.1 Kryssningsfartygets befälhavare ska till den behöriga myndigheten översända uppgifter om kryssningsrutten och kryssningsprogrammet så fort dessa upprättats och senast inom den tidsfrist som fastställs i punkt 3.1.2.”

ii) I punkt 3.2.2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Det ska emellertid utföras kontroller av besättningen och passagerarna på sådana fartyg endast när detta är berättigat av en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring.”.

iii) I punkt 3.2.3 a och 3.2.3 b ska hänvisningen ”punkt 3.2.4” ersättas med hänvisningen ”punkt 3.1.2”.

iv) I punkt 3.2.3 e ska andra stycket ersättas med följande:

”Det ska emellertid utföras kontroller av besättningen och passagerarna på sådana fartyg endast när detta är berättigat av en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring.”

v) Punkt 3.2.4 ska utgå.

vi) I punkt 3.2.9 ska andra stycket utgå.

vii) I punkt 3.2.10 ska följande led läggas till:

”i) Punkt 3.1.2 (skyldighet att överlämna passagerar- och besättningsförteckningar) är inte tillämplig. Om en förteckning över personerna ombord måste upprättas enligt rådets direktiv 98/41/EG av den 18 juni 1998 om registrering av personer som färdas ombord på passagerarfartyg som ankommer till eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater (*) ska befälhavaren senast trettio minuter efter avfärd från en hamn i ett tredjeland översända en kopia av förteckningen till den behöriga myndigheten i ankomsthamnen på medlemsstaternas territorium.

(*) EGT L 188, 2.7.1998, s. 35.”.

▼B

viii) Följande punkt ska införas:

”3.2.11 Om en färja som kommer från ett tredjeland anlöper mer än en hamn på medlemsstaternas territorium och tar ombord passagerare enbart för den återstående sträckan på detta territorium, ska dessa passagerare underkastas en utresekontroll i avresehamnen och en inresekontroll i ankomsthamnen.

Kontroller av de personer som, då färjan anlöper en hamn, redan befinner sig ombord och inte har stigit ombord på medlemsstaternas territorium ska utföras i ankomsthamnen. Det omvända förfarandet skall tillämpas om bestämmelselandet är ett tredjeland.”

ix) Följande punkt med rubrik ska läggas till:

”Godsförbindelser mellan medlemsstater

3.2.12 Genom undantag från artikel 7 ska inga gränskontroller utföras på godsförbindelser mellan samma två eller flera hamnar inom medlemsstaternas territorium utan anlöpning av hamnar utanför detta territorium där förbindelsen utgör transport av varor.

Det ska emellertid utföras kontroller av besättningen och passagerarna på sådana fartyg endast när detta är berättigat av en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring.”

5. Bilaga VII ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska punkterna 3.1 och 3.2 ersättas med följande:

”Genom undantag från artiklarna 4 och 7 får medlemsstaterna tillåta sjömän som innehar identitetshandlingar för sjömän utfärdade i enlighet med Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention angående nationella identitetshandlingar för sjömän nr 108 (1958) eller nr 185 (2003), konventionen om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart (FAL-konventionen) och relevant nationell lagstiftning att resa in på medlemsstaternas territorium genom att gå i land och stanna inom området runt den hamn som deras fartyg anlöper eller i angränsande kommuner, eller lämna medlemsstaternas territorium genom att återvända till sina fartyg, utan att anmäla sig vid ett gränsövergångsställe, under förutsättning att de är upptagna på sitt fartygs besättningsförteckning, som tidigare har lämnats till de behöriga myndigheterna för kontroll.

På grundval av bedömningen av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring ska sjömännen dock underkastas kontroll av gränskontrolltjänstemännen i enlighet med artikel 7 innan de går i land.”

b) I punkt 6 ska följande punkter införas:

”6.4 Medlemsstaterna ska utse nationella kontaktpunkter för rådgivning om underåriga och informera kommissionen om detta. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna en förteckning över dessa nationella kontaktpunkter.

6.5 Om det råder tvivel om de förhållanden som anges i punkterna 6.1-6.3, ska gränskontrolltjänstemännen använda förteckningen över nationella kontaktpunkter för rådgivning om underåriga.”

▼B

c) Följande punkter ska läggas till:

”7. **Räddningstjänst, polis, brandkår och gränskontrolltjänstemän**

Arrangemangen för in- och utresa för anställda vid räddningstjänst, polis och brandkår som handlar i nödsituationer liksom för gränskontrolltjänstemän som passerar gränsen för att fullgöra sina yrkesförpliktelser ska fastställas i nationell rätt. Medlemsstaterna får ingå bilaterala avtal med tredjeländer om in- och utresa för dessa kategorier av personer. Dessa arrangemang och bilaterala avtal får föreskriva undantag från artiklarna 4, 5 och 7.

8. **Arbetstagare som utför offshorearbete**

Genom undantag från artiklarna 4 och 7 ska det inte ske någon systematisk kontroll av arbetstagare som utför offshorearbete enligt definitionen i artikel 2.18a och som regelbundet återvänder sjövägen eller luftvägen till medlemsstaternas territorium utan att ha vistats på ett tredjelands territorium.

En bedömning av riskerna för olaglig invandring, i synnerhet om ett tredjelands kust är belägen i en offshoreanläggnings omedelbara närhet, ska dock beaktas för fastställande av hur ofta kontroller bör utföras.”

6. I bilaga VIII ska standardformuläret ändras på följande sätt:

a) Ordet ”inresestämpel” ska ersättas med orden ”inrese- eller utresestämpel”

b) Orden ”rest in på” ska ersättas med orden ”rest in på eller lämnat”.

▼B

BILAGA II

Bilagorna till förordning (EG) nr 810/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga VI ska punkt 4 i ”Standardformulär för underrättelse och motivering av avslag, upphävande eller återkallande av visering” ersättas med följande:

   ”4. ☐ Ni har redan vistats i 90 dagar under den innevarande 180-dagarsperioden på medlemsstaternas territorium på grundval av en enhetlig visering eller en visering med territoriellt begränsad giltighet”.

2. I bilaga VII ska punkt 4 fjärde stycket ersättas med följande:

   ”När en visering är giltig under mer än sex månader ska vistelsens längd vara 90 dagar inom varje 180-dagarsperiod.”

3. I bilaga XI ska artikel 5.2 ersättas med följande:

   ”2. Den utfärdade viseringen ska vara en enhetlig visering för flera inresor som tillåter en vistelse på högst 90 dagar under den tid olympiska och/eller paraolympiska spel pågår.”